

Grund af hvilken en Deel af de Medlemmer, der oprindeligt vare stemte for det, og Forslagsstillerne selv, troer jeg, gif over til at stemme imod det. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede ligeledes, at der i denne Sag af Regjeringen burde have været taget langt mere Hensyn til Yttringer, som ere faldne her i Forsamlingen; men jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at dersom han vilde forsøge paa i hvilkenomhelst Sag, og navnlig i Jernbanesagen, at tage Hensyn til alle her faldne enkelte, løsrevne Yttringer, vil det vise sig for ham, at Saadant er aldeles umuligt; det vilde være lige saa umuligt som paa een Gang at gaae imod Nord og Syd eller Ost og Vest. Der fremkommer ved en saadan Sags Behandling saa mange og hinanden modsigende Udtalelser, at det er aldeles umuligt, selv med den bedste Villie, at tilfredsstille dem. Det kan heller ikke gaae an, at den Enkelte mener, at naar han her har sagt Noget, skal Regjeringen tage Hensyn dertil som til Forsamlingens Mening; Regjeringen maa rette sig efter de af Forsamlingen tagne Beslutninger og vedtagne Love, og jeg forstaaer saaledes ikke den ærede Rigsdagsmands Bemærkning, naar han vender tilbage til at sige, at det er urigtigt, at Regjeringen har affluttet Contracten om Tverbanen saa kort, forinden Rigsdagen kom sammen; thi for det Første maa jeg bemærke, at der er Ingen, der veed bedre end den ærede Rigsdagsmand, at saadanne Forhandlinger gaae langt forud for den Tid, da de tilendebringes, og at moralsk kunne Parterne hyppigt være bundne meget længe, førend nogen contractmæssig Underskrift findes Sted.

Dernæst maa jeg bemærke, at Tverbaneloven ikke indeholder Noget om, at Contracten skal forelægges Rigsdagen til Sanction, og jeg kan saaledes ikke ret forstaae, hvad det er, man forlanger, naar man vil have, at Regjeringen, efterat den lovgivende Magt for 3 Aar siden har bemyndiget den til at afflutte en saadan Contract, nu forlanger, at den uagtet den saaledes givne Bemyndigelse skal komme til Rigs-

dagen og bede, om den ikke vil sige, hvorledes den vil have dette Forhold ordnet. Jeg troer, at dersom noget Saadant var skeet, vilde Forsamlingen have skudt Sagen fra sig og sagt til Regjeringen: Tag det paa dit eget Ansvar og handl efter din egen Overbeviisning, men behyd ikke os dermed (Winther: Nei!). So! og dette vil vistnok være at tiltroe Forsamlingen den fornuftigste Afgjørelse. — Der er gjort nogle Bemærkninger angaaende de i Tiden mellem Loven og Contracten forandrede Priser og Conjunctioner; men hertil maa jeg anføre, at Tverbanelovens Udførelse ikke er begrændset indensfor et vist Tidrum. Det kan gjerne være, at den Gang, Loven blev givet, vare Conjunctionerne af den Bessaffenhed, at det var umuligt at gennemføre den; men dette synes netop at vise, at det skulde staae i Regjeringens Magt at gribe det befeilige Dieblik, naar Conjunctionerne tilode det, og den antog det ønskeligt at bringe Loven i Udførelse. Tverbaneloven er ingen Lov, som er givet under en bestemt Tidsbegrændsning, eller som paabehyder, at det paagjældende Anlæg skal udføres under bestemte Tidconjunctioner; og der var saaledes Intet til Hinder for, at Loven kunde bringes til Anvendelse, naar Regjeringen antog, at Conjunctionerne gjorde Arbejds Udførelse muligt. Og hvorledes er nu Contracten om dette Arbejds Udførelse affluttet? Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, har selv vurderet og omsat i Capital den Accord, Staten har indgaaet, og er derved kommen til det Resultat, at Staten faaer Banen for 5,000,000 Rd.; jeg troer endda, at denne Sum er lidt for høi; men i alt Fald bliver det omtrent 5,000,000 Rd. Jeg kan derfor ikke opfatte den ærede Rigsdagsmands Yttringer med Hensyn til, hvad Tverbanen vil komme til at koste Staten, anderledes, end at han, naar man seer, hvad han anflaaer dette Beløb til, og sammenholder det med, hvad han under de nærværende Conjunctioner vil give til nye Jernbaneanlæg, betragter den derom indgaaede Accord som en i det Hele heldig affluttet Contract.